

קורבן דם מפוצצת

ביתו של ישראל בגימוב היה קשור למיש" פט הרצה. בגימוב היה ידידו של האחים אדרי, ונתן אליבי לאחד מהם בבית המישפט. חסן רצה לגמול לו על כך, וכיוון שלא היתה לבגימוב מכונית, הוח" לט למלכד את דירתו. בעזרת שערן הששייה ושני בלונדיגו סוצצה דירת ה" קרקע של בגימוב. רק בנס ניצל הוא עצמו ממות.

הכוונה להתנקש במומו אדרי, אחד ה" אחים, עלתה גם היא בתווה כיוון שגם הוא לא נסע במכונית ולא התגורר בקר מת קרקע. כאשר ביקש חסן ממחאג'נה שיארוב למומו ליד העצים, כדי לקטול אותו בצאתו מהבית, סירב מחאג'נה, ה" מכונה "פחאוו".

ובינתיים, לשם הסוואת המטרה ה" אמיתית, נבחרו הקורבנות עלידי שניר. כך נפצעו אשתו ובתו הקטנה של אברהם מזרחי, ונהרגו משה דושי, אמנון רו"ר אשתו אתי, ויוסף לב, המכונה "אבו תום". דבר אחד היה משותף לכל הקורבנות — כולם היו יהודים. אפילו בסלומון מש" ראווי, אשר גרם למעשה לזיכוי החמישה, לא פגע חסן. "נכון שבגלל עדותו של משראווי זוכו הרוצחים של האח שלי, וזה כאב לי, אבל אני לא נתתי רימון

דוק הצמיד את חומר הנפץ למכונית קורבן. חסן המתין לו בפינה. למחרת שמעו השניים כי באותו בוקר היה זה דווקא סינה שהתניע את המכונית, ושאי" בד בהתפוצצות את שתי רגליו. המפוצצים לא ידעו כלל, שבאותה שעה עצמה שבה מילכדו את המכונית, היו כל המזוכים בביתו של בכר עמר הסטר מ" בתים, חוגגים את הזיכוי שלהם במסי" בה סוערת.

אחת התוצאות של הפיצוץ היתה שיח" רורם של האחים שניר מן הכלא, והומנ" תו של חסן לפגישה לילית עם שניר וטורק.

מישפחת שניר התגוררה בחווה בתוך פרדס שניר בגבעת הרצל. הבתים של בני המישפחה בנויים זה ליד זה, ומוגנים בשתי גדרות ובשני שערים. באותו לילה קייצי התקבל חסן כאורח נכבד. הוא הוזמן לשבת לרגלי העץ, שם הוגש ה" כיבוד.

או הסביר לו מוחמד שניר כי הוא וטורק "עשו" את שולמן. וכי גם ברצונו לנקום את נקמת דם אחיו, עלי שניר, שנרצח יחד עם אשתו, כאשר אלמונים פרצו לביתם והרגום באכזריות. איש לא נעצר עלידי המישפחה, וגם שניר עצמו לא ידע במי לחשוף. לכן הציע לחסן "לר"

עלי שניר (למעלה) נרצח עם אשתו ביפו - אחיו מוחמד (למטה מימין) יצא לנקום את דמו בפיצוצים

קורבן עלי שניר ואשתו רצח אכזרי בבית

צוח את כל העבריינים שרצחו את אחיך ואת אחיך" כך, מאוחדים בנקמת-דם, יצאו המפר" צצים לדרך.

שערן-השהייה ובלונדיגו

מ אז פוצצה ביפו כמעט כל שבוע מכונית או דירה. הקורבן הראשון שנבחר באותה אסיפה לילית היה מיקו לויה. עברייני יפואי, המתגורר ליד השערן, לדברי שניר, ניסה פעם לויה לרצוח את חאגי ולא עלה בידו. לכן יועד לו המיטען הראשון. חסן התבקש לגייס סכום של 100 אלף לירות, לקניית חומרי-חבלה, והוא גייס מיוזמתו את באסס מחאג'נה, צעיר מאוס-אל-סאחם, שהיה קבלן-מיש" נה לפיצוצים.

המיטען במכוניתו של לויה לא התפרץ, והקורבן הבא שנבחר היה בעל מיס" עדה, אברהם ("ציטה") מזרחי, שחסן כמעט שלא הכירו. "אבל כיוון ששניר בחר את לויה כקורבן ראשון, כנקמה על מות אחי, הייתי מוכן לפוצץ את מי שהוא בחר", הסביר חסן. מבין שאר הפיצוצים רק הפיצוץ ב"

מוזכה עמרם אדרי ואשתו חגיגת שמפניה בבית-המישפט

לאדם שניסה, לדבריה-התביעה, להרוג את משראווי."

עיר של אימים

ח סן כחיל הפך עד-מדינה נגד שני חבריו לכנופיה, טורק ושניר. באסס מחאג'נה ברח מכלאו וטרם נתפס. וב" אוירת בית-המישפט מרחפת כיום השא" לה המביכה, האמנם נרצחו כל כך הרבה אנשים חפים מפשע רק בגלל אותו זיכוי, שניתן לפני שנה? האמנם הפכה יפו לעיר של אימים רק בגלל נקמת-דם?

הסניגור במישפט, דני שיינמן, העלה השערה כי המניע לרציחות לא היה רק נקמת-דם — היה זה גילגולה של מילחמת הכנופיות שהחלה בימי חאגי, וכל הנרי צחים היו חברים בכנופיות-סמים מתח" רות. חסן הכחיש זאת; הוא הודה אמנם כי עבר לנהל את עסקי הסמים של אחיו המנוח, אבל לא המשיך במילחמות ואינו מכיר את כנופיות הסמים ביפו.

אך אפילו המניע של מילחמת הכנופ" יות אינו מסביר מדוע התכוונו המפוצצים להרוג את תנ"צ בנימין זיגל ולפוצץ את מישרת מחוז ת"א. אילנה אלון